

Title :	พบ "เวียงฮัง" ยุคอยุธยา นามกวีลาลักษณ์ ชุดเจนนราชวงศ์เม็งราย พ.ศ. 1952 -2030..
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	ฤดูนิวส์, ปีที่ 5 ฉบับที่ 60 หน้า 1, 10
Date :	ประจำเดือนกันยายน 2554

หนังสือพิมพ์ lannanews@hotmail.co.th www.ptn-news.com

ฤดูนิวส์

กระบอกเสียงของปวงชนโดยคนทำสื่อ

ปีที่ 5 ฉบับที่ 60 ประจำเดือนกันยายน 2554 ราคา 10 บาท

พบ "เวียงฮัง" ยุคอยุธยา

หลักศิลาจารึกระบุดเจนนราชวงศ์
เม็งราย พ.ศ.1952-2030 ประทับ
ตราประจำตำแหน่งกษัตริย์ (หน้า 10)

เมืองโบราณ โครงการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์อารยธรรมลุ่มน้ำโขง ม.แม่ฟ้าหลวง ร่วมกับ ม.เชียงใหม่ เข้าศึกษาพื้นที่เมืองโบราณซึ่งตั้งอยู่บริเวณวัดเวียงเชียงรุ่ง ต.ทุ่งก่อ อ.เวียงเชียงรุ่ง หลังจากชาวบ้านได้ค้นพบโบราณวัตถุจำนวน 3 ชิ้นที่มีอักษรโบราณจารึกอยู่ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าเป็นศิลาจารึกที่สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าติโลกราช กษัตริย์อาณาจักรล้านนาองค์ที่ 9 ราชวงศ์เม็งราย ซึ่งครองอาณาจักรล้านนาตั้งแต่ พ.ศ.1952-2030 โดยมีดวงตราคล้ายตราประจำตำแหน่งของกษัตริย์เชียงใหม่ประทับอยู่ด้วย

พบศิลาจารึกเมืองใหม่ “เวียงฮัง” ยุคต้นอยุธยา โบราณวัตถุเพียงชิ้นเป็นเมืองท่าเชื่อมล้านนา-จีน

รายงานข่าวแจ้งว่า ในปัจจุบันโครงการจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานอารยธรรมลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ร่วมกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้เข้าศึกษาพื้นที่เมืองโบราณซึ่งตั้งอยู่ภายในที่ตั้งของวัดเวียงเชียงรุ่ง เขตหมู่บ้านห้วยเคียน ม.10 ต.ทุ่งก่อ อ.เวียงเชียงรุ่ง โดยสถานที่ดังกล่าวเป็นวัดป่าที่มีต้นไม้หนาแน่นเนื้อที่ประมาณ 500 ไร่ อยู่ห่างจากถนนสายเวียงชัย-เวียงเชียงรุ่ง ประมาณ 1.5 กิโลเมตร เนื่องจากพบว่าบริเวณดังกล่าวชาวบ้านได้พบโบราณวัตถุต่างๆ อยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะประเภทถ้วยชาม อีฐที่มีอักษรโบราณของใช้ต่างๆ ซึ่งบ่งชี้ว่าเคยเป็นเมืองที่เคยมีความเจริญรุ่งเรืองในอดีต ล่าสุดทางคณะศึกษานำโดย ดร.พลวัฒน์ ประพัฒน์ทอง หัวหน้าโครงการฯ ได้รับแจ้งจากพระโกเมศ สุขเมธโส (ขุนศรี) เจ้าอาวาสวัดว่าชาวบ้านได้ค้นพบโบราณวัตถุจำนวน 3 ชิ้นที่มีอักษรโบราณที่อาจบ่งบอกที่มาของเมืองโบราณแห่งนี้ได้ ทางคณะจึงได้เข้าไปศึกษาพบว่าเป็นหลักศิลาจารึกแผ่นยาวและบางที่สลักจากหินทรายมีความยาว 109.5 ซม. กว้าง 48.5 ซม. และหนา 5.5 ซม. ด้านหน้ามีตราและอักษรฝักขามและไทยยวนโบราณอยู่เต็ม ซึ่งจากการศึกษาพบสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.2019 และ 2021 ซึ่งคณะศึกษาได้แปลและสรุปเนื้อหาว่าเป็นศิลาจารึกที่สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าติโลกราช กษัตริย์อาณาจักรล้านนาองค์ที่ 9 ราชวงศ์เม็งราย ซึ่งครองอาณาจักรล้านนาตั้งแต่ พ.ศ.1952-2030 โดยมีดวงตราคล้ายตราประจำตำแหน่งของกษัตริย์เชียงใหม่ประทับอยู่บนศิลาจารึกด้วย ส่วนเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ พ.ศ.2019 หรือเมื่อประมาณ 535 ปีก่อน ของนายร้อยก้อนทองซึ่งได้รับตำแหน่งหมื่นขวาและได้ครองเมืองในขณะนั้น ส่วนโบราณวัตถุที่พบอีก 2 ชิ้นเป็นแท่งคล้ายอีฐและมีอักษรเช่นกัน ซึ่งทางคณะศึกษาอยู่ระหว่างนำไปแปลต่อไป ขณะที่ทางวัดโดยพระโกเมศได้จัดทำเป็นอาคารพิพิธภัณฑสถานเล็กๆ เพื่อเก็บรวบรวมโบราณวัตถุที่ชาวบ้านหาเก็บได้เอาไว้ได้กว่า 1,000 ชิ้น ทำให้ทางคณะศึกษาสามารถเข้าศึกษาได้โดยสะดวกมากขึ้น และหนึ่งในความแปลกใหม่ที่คณะได้ค้นพบคือเครื่องสังคโลกต่างๆ ที่ค้นพบ ซึ่งนอกจากจะมาจากแหล่งต่างๆ ในพื้นที่เดียวกัน เช่น เวียงกาหลง ฯลฯ ยังเป็นเศษเครื่องสังคโลกจิ้งเตงเงินที่อยู่ในสมัยจักรวรรดิเจิ้งถุ่นและจักรพรรดิเทียนชุ่นในราชวงศ์หมิงของจีนด้วย

ดร.พลวัฒน์ กล่าวว่า จากการศึกษาและแปลอักษรจากศิลาจารึกทำให้ทราบว่าในอดีตได้มีเมืองคือเวียงเชียงรุ่งหรือเวียงฮัง ณ สถานที่นี้ โดยเป็นเมืองท่าที่มีกำแพงล้อมรอบสองชั้น ตั้งอยู่ติดกับแม่น้ำลาวซึ่งเชื่อมโยงกับแม่น้ำกกและไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่ อ.เชียงแสน ซึ่งคนโบราณใช้ประโยชน์จากการขนส่งทางน้ำที่สะดวกที่สุดในการเชื่อมโยงด้วยแม่น้ำสายต่างๆ ที่ในอดีตคงจะกว้างมากกว่าปัจจุบัน สามารถเชื่อมโยงไปถึงเมืองใหญ่ๆ ในอาณาจักรล้านนาศูนย์พระเจ้าติโลกราช และด้วยความเป็นเมืองท่าดังกล่าวจึงทำให้มีเรือสินค้าแวะเวียนอย่างต่อเนื่องรวมถึงสินค้าจากอาณาจักรจีนที่ล่องเรือมาตามแม่น้ำโขงทางทิศใต้และติดต่อกับเมืองในล้านนา ขณะเดียวกันทางทิศใต้ก็สามารถเชื่อมไปถึงเวียงกาหลงซึ่งเป็นแหล่งสังคโลกที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งได้ด้วย ในอดีตจึงเป็นเมืองที่มีความเจริญรุ่งเรืองยุคเดียวกับช่วงต้นอาณาจักรกรุงศรีอยุธยาราชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ “วันที่ 20 ก.ย.นี้โครงการจะจัดกิจกรรมสุดปลายฟ้าสายรุ่งที่เวียงเชียงรุ่ง ณ วัดเวียงเชียงรุ่ง โดยเชิญชาวบ้านไปร่วมกิจกรรมกันที่วัดเพื่อเสนาพร้อมปราชญ์ที่มีความรู้ด้านประวัติศาสตร์เพื่อให้ได้ทราบถึงประวัติศาสตร์ของเวียงเชียงรุ่ง โดยจะขอให้ชาวบ้านนำโบราณวัตถุที่พอจะมีอยู่หรือเก็บเอาไว้มาแสดงด้วยในลักษณะของพิพิธภัณฑสถานวันเดียว เพราะหลังจากดูแล้วก็ให้นำกลับไปเช่นเดิม” ดร.พลวัฒน์ กล่าว

ด้านนายพินิจ แก้วจิตคงทอง นายอำเภอเวียงเชียงรุ่ง กล่าวว่า ปัจจุบันเมืองโบราณแห่งนี้ยังไม่ถูกเปิดเผยต่อภายนอกมากนัก และทราบว่าทางกรมศิลปากรก็เคยเข้าไปสำรวจเมื่อหลายปีมาแล้ว ดังนั้นทางอำเภอจะได้ติดตามและสนับสนุนการศึกษาอย่างใกล้ชิด และเมื่อมีการขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานอย่างเป็นทางการก็จะส่งเสริมให้เป็นแหล่งศึกษาประวัติศาสตร์และสถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งจะได้จัดระบบการดูแลรักษาโดยร่วมกับข้าราชการในพื้นที่ อาสาสมัครฝ่ายต่างๆ เพราะเมื่อมีของโบราณก็ย่อมต้องดูแลให้ดีขึ้นไม่เช่นนั้นก็จะสูญหายไปเรื่อยๆ พระโกเมศ กล่าวว่า วัดเวียงเชียงรุ่งได้รับการยกฐานะเป็นวัดเมื่อปี 2531 หลังจากสถาน

ที่เดิมก็เป็นวัดร้างหรือโบราณสถานอยู่แล้ว ซึ่งก็พบว่าที่ผ่านมาเมื่อไม่มีการดูแลก็มีคนเข้าไปขุดหาสมบัติของเก่ากันอย่างเอิกเขริกจนโบราณวัตถุถูกนำเอาไปเป็นจำนวนมากปัจจุบันจึงเหลือถ้วยโถโอชามและวัตถุต่างๆ ที่คนอาจจะเห็นไม่มีค่าทั้งเอาไว้ จึงได้ร่วมกับชาวบ้านเก็บสะสมของที่พอจะเหลืออยู่เอาไว้ในพิพิธภัณฑสถานที่สร้างขึ้นภายในวัด กระทั่งมาพบหลักศิลาจารึกที่คนหาของเก่าทั้งเอาไว้ ซึ่งบ่งบอกที่มาดังกล่าวและเมื่อทางมหาวิทยาลัยก็เข้าไปทำการศึกษาก็เชื่อว่าในอนาคตจะได้รับบูรณะมากขึ้นกว่าเดิมต่อไป.